

Megnyitó szöveg Tóth Livia „Képek” című kiállításához

Tóth Livia művei nem igényelnek magyarázatot. Létük evidens, megkérdőjelezhetetlen. A gyanútlan szemlélőt örvényként rántja világába. Spontánnak hatnak, pedig mélyen átgondoltak. De magyarázatot nem követelnek. Nem annyira alkotójuk személyisége, mint maga a teremtő erő süt belőlük. Műfajukra nincs szó, egyszerre képek, plasztikák, kollázsok. Asszociációs mezejük tágas, ugyanakkor mintha egyetlen gondolat megcáfolhatatlan jelei lennének. Ám magyarázatra nem szorulnak. Természeti tárgyaknak tűnnek, holott többségük nem mímeli, hanem újratelemi a természetet. Struktúráikban véletlen és szükségszerű összeolvad. Feszültséget generálnak, de ha van időnk kivárni, fel is oldják. A magyarázat felesleges. Varázslat történik, a gyapjú, ez a lágy, élő anyag képessé válik lényétől idegen minőségeket tükrözni: fénycsóva lobban, tűz ropog, patak csobog, kavics csörög, fű susog. A magyarázat szükségtelen.

Gödöllő, 2013.01.25.

Varga Zoltán Zsolt